

33. Iniquitas quanto magis abundat, tanto magis adversus diabolum acris pugnandum est. *Annotat. in Job*, cap. 38.

34. Tempus inimicorum est, donec transeat iniquitas. *Ibid.*

35. Nulla est iniquitas impunita, nisi quam sanguis Mediatoris expiaverit. Lib. 6, *contra Julian*, cap. 49.

36. Christus iniquitatem ignoscendo, aufert. Lib. 1, *Oper. imperfect.* *contra Julian*, num. 83.

37. Iterata iniquitas concessam misericordiam exinanivit. Lib. *Medit.*, cap. 3.

38. Christus iniquos amavit, sed iniquitatem solvit: iniquos amavit, sed non ad iniquitatem congregavit. Tract. 7, super *Epist. Joannis*.

S. BERNARD 39. Nulla nocet adversitas, si nulla dominetur iniquitas. Serm. 43, super *Qui habitat*.

40. Servus est cui dominatur iniquitas. Lib. 4, *de Consider.* ad *Eugen. Pap.*

41. Omne quod a veritate discordat, iniquitas est. Serm. 34, ad *Sororem*.

S. DONAV. 42. Iniquitas nascitur, trahitur, completur, nascitur in cogitatione; trahitur in delectatione; completur in consensione. Exposit. 2, super *Psaln.* cxviii, cap. 10, vers. 6, art. 2.

43. Ubi lex est, ibi æquitas est: ubi vero æquitas abest, ibi iniquitas adest. *Ibid.*, cap. 5, vers. 13, art. 3.

44. Iniquitatis idoneus persecutor, æquitalis est executor. *Ibid.*, cap. 7, vers. 10, art. 4.

45. Ubi totum occupat æquitas, nullum habet focum iniquitas. *Ibid.*, cap. 7, vers. 12, art. 4.

S. CHERARUS ARELAT. 46. Consummata iniquitas permanet, voluptas fugitiva pertransit. Homil. 4.

47. Iniquitatem tuam si tu agnoscis, Deus ignoscit. *Ibid.*, homil. 43.

CASSIODOR. 48. Remanet iniquitas desperata, cui subtrahitur saluberrima medicina. Super *Psaln.* cviii, vers. 11.

S. CYRILLUS NIEPOSCOL. 49. Morbus animæ acerbissimus est iniquitas, quæ et nervos illius omnes præcidit, et æterno igni obnoxiam facit. *Cateches.* 2.

FRANCISCUS TITELM. 50. Iniquitas id quod in omnibus rebus externis reputatur maximum bonum, homini aufert et violat. In *Elicid.* super cap. xxxi, *Job*.

GISS. ORD. 51. Peccator ut mundari possit ab iniquitatibus suis, reprobas cogitationes, origines scilicet malorum operum, abjiciat necesse est. Super 1, *Esdræ*, cap. 9.

52. Diabolus tot testes habet, quot iniquitatis suas prædicatores. Super *Job*, cap. 40.

GLOSS. INT. 53. Iniquitas tu voluntatis est, non nature: omnis enim creatura bona et perfecta condita est. Super *Ezech.*, cap. 23.

54. Quem rapit iniquitas, infernus absorbet. Lib. 26 *Moral.*, cap. 24.

55. Iniquus dicitur, qui pravitate operis ab æquitate discordat. *Ibid.*, lib. 48, cap. 6.

56. Valde iniqua sunt, que iniqui sub boni specie moluntur. *Ibid.*, lib. 32, cap. 24.

57. Peccator cum de iniquitate sua non confunditur, in iniquitate eadem etiam adminiculis pessimæ consuetudinis roboratur. *Ibid.*, lib. 4, cap. 25, super illud *Job* 3: *Quare exceptus genibus*.

58. Si vanitatis culpa nequaquam caute compscitur, ab iniquitate profluvius mens incauta devoratur. *Ibid.*, lib. 10, cap. 9.

59. Vanitas mentem obnubilat, iniquitas cæcat. *Ibid.*

60. Apertus damnationis testis est ipse timor iniquitatis: quia et timetur quod agitur, et tamen malum non vincitur, quod timetur. *Ibid.*, lib. 12, cap. 21, super illud. *Sap.* 17: *Cum sit timida nequitia veritatis*.

61. Manifestum perditionis iudicium est, quando affectatis iniquitatibus, subsequens faveat affectus, et nulla contrarietas impedit, quod mens perversa concepit. *Ibid.*, lib. 26, cap. 14.

62. Sive sit magna, sive parva iniquitas, nisi puniatur ab homine penitente, puniatur a Deo judicante. In *septem Psalm. Penit.*, super *Psaln.* iv, vers. 7.

63. Illi qui alios ad iniquitatem suadendo pertrahunt, in semetipsis ministerium demonum ad iniquitatem suscipiunt. Homil. 2, super *Ezech.*

64. Non vivit iustitia, nisi qui moritur iniquitati. In *septem Psalm. penit.*, super *Psaln.* vii, vers. 12, *Vivificabis me*, etc.

65. Si quolibet modo incipienti negligitis iniquitatem resistere, plurimos erroris sui gladio vulnerabit. Lib. 3, in *Registro*, indict. 12, cap. 35.

66. Iniquo non nocet iniquitas sua, a die quo se ab iniquitate converterit. Epist. 44, ad *Celantiam*.

67. Iustitia requiem habet, iniquitas laborem. Super *Ecclesiasten*, cap. 4, super illud: *Molitor est plenus pinguis*, etc.

68. Nemo magis iniquus, quam ille qui iniquitatis inventor est simulat sanctitatis, id est diabolus. Super *Psaln.* xxxiii, vers. 1.

69. Iniquitas inreverdanda est, palam audet, palam molitur, palam perficit. Super *Psaln.* cxix.

70. Quanto major es, tanto iniquitas tua deformior. Super II, *Reg.*

71. Tolle iniquitates, et nulla erunt vana. Super *Ecclesiastem*, cap. 3.

72. Iniquitas extrema, est cupiditas. Super *Thren.* cap. 35.

73. Abhorret ab illo iustitiæ et pietatis auc-

S. GREGOR.
MAGNUS.

S. JOANNES
CHRYSTOST.

S. ISIDORUS
HISPAL.

S. LEO I.

S. NILUS.
AB. HAIT.

S. PETRUS
MAURITIUS
ABB. CLEN.
S. PROSPER.

ROBERTUS
BELLARM.
CXXXIX, vers. 4.

TERTULL.

THEODOC.

S. HILARIUS.

HUGO & S.
VICTOR.

HUGO CARD.

JOAN. CASS.

tore, quidquid bonitati æquitatiq[ue] contrarium est. *Collat.* 23, *Abbat. Theona*.

74. Omnis homo quantumvis malus priusquam aliquam faciat iniquitatem, quasi tardior est ad opus iniquitatis: quod si semel coepit, jam paratior fil ad omne opus iniquum. Homil. 6, super *Matth. Oper. imperf.*

75. Via perditionis est iniquitas, et via vite est omnis iustitia. *Ibid.*, homil. 18.

76. Iniqui nec post mortem desinunt esse iniqui: quia etsi tunc peccare non possunt, tamen peccandi propositum tenent. *Ibid.*, homil. 49.

77. Iniquitas ex suggestione quadam diaboli nascitur, per pacem autem servatur. *Ibid.*, homil. 26.

78. Iniquitatem time, quæ mater est tormentorum. Homil. 26, ex *Divers.*

79. Injustus cum diabolo vivit. Homil. 46, super I *Cor.*

80. Iniquitatis multiplicatio, in causa est cur charitas refrigeratur. Serm. 8, super *Epist.* ad *Ephes.*

81. Malorum iniquitas, Sanctorum servit utilitati: quia unde mali corrumpunt, inde boni proficiunt. Lib. 1, de *Summo bono*, cap. 10, sent. 42.

82. Trahit iniquitatem ut funiculum, qui tardat ad Deum converti: trahere enim iniquitatem, est moram facere in iniquitatibus. Lib. 2, de *Summo bono*, cap. 23, sent. 42.

83. Iniquis molesta est veritas, et amara disciplina iustitiæ. *Ibid.*, lib. 3, cap. 32, sent. 8.

84. Iniquitas cum iustitia non habet pacem. Serm. 9, *Quadrage.*

85. Quando iniqua agens quis, propterea tamen nullo pudore afficitur: vulnus magis exasperat, et error ipsius tendit ad desperationem. *Parvenc.* 96.

86. Salubrior est mordens pietas, quam mulcens iniquitas. Lib. 2, epist. 9, ad *Innocent. Pap.*

87. Minus noxia est iniquitas aperta quam tecta. Super *Psaln.* cxxxix, vers. 2.

88. Iniqui, membra sunt diaboli. Super *Psaln.* cxxxix, vers. 4.

89. Metu ultionis omnis iniquitas refrænat. Lib. 4, *adversus Marcionem*, cap. 16.

90. Fundamentum et radix impietatis, vitæ corruptela est. Super *Psaln.* xiii, vers. 2.

91. Si quis iniquam elegerit vitam, licet secundis ventis feratur, miserimus tamen putandus est. Super *Psaln.* 14, vers. 5.

92. Infeconditas maxima causa est iniquitatis. Super *Joel*, cap. 1.

93. Iniqui vellent sine fine vivere, ut sine fine possent in iniquitatibus permanere. 1, 2, quæst. 87, art. 3.

ASTROLOG.

94. Iniquitas omnem injustitiam continet. Lib. 5, *Ethic. ad Nicomach.*, cap. 4.

95. Iniquitatis est, mores ritusque patrios prævaricari, legibus et auctoritati publice subesse non velle, mentiri etiam ac pejorare, pactaque transgredi, et fidem fallere. Lib. 4, de *Virtutibus*, cap. 5.

96. Locns jam nullus est, neque tam longinquus, neque tamen reconditus, quo non per hæc tempora nostrorum hominum iniquitas pervaserit. Orat. 8, in *Verrem*, lib. 3, act. 4.

Vide etiam tit. *Domnatio*, sent. 9, 47, 20; *Diferentie*, sent. 26; *Dissimulatio*, sent. 22; *Immunditia*, sent. 3; *Judicium in genere*, sent. 26; *Opus*, sent. 10; *Peccatorum defensio*, sent. 55; *Punitio*, sent. 14, 52; *Resurrectio a peccato*, sent. 52; *Seductio*, sent. 48; *Tractio*, sent. 34.

INJURIA.

Etymologia. Injuria dicitur, quasi in jura, id est, contra jura.

Definitio. Injuria est, quæ audet aliquid contra ordinem juris. Lib. 5, *Etymol.* cap. 26.

Injurie sunt, quæ aut pulsatione corpus, aut convicio aures, aut aliqua turpitudine vitam conjuspiam violant. Lib. de *Arte Rhetor.*

Differentia. Dividamus injuriam a contumelia: prior illa natura gravior est, hæc levior, et tantum delicatis gravis, quia non læduntur, sed offenduntur. De *Constantia sapientis*, cap. 4.

SENTENTIE PATRUM.

1. Is, qui cito injuria movetur, facit se dignum videri contumelia, dum vult ea indignus probari. *Prosec.*

2. Melior est qui contemnit injuriam, quam qui dolet: qui enim contemnit, quasi non sentiat, ita despiciet: qui autem dolet, quasi senserit, torquetur. Lib. I *Offic.*, cap. 6.

3. Quos manet gloria, expectat injuria. *Ibid.*, cap. 16.

4. Non in inferenda, sed in depellenda injuria lex virtutis est: qui enim non enim repellat a socio injuriam, si potest, tam est in vitio, quam ille qui facit. *Ibid.*, cap. 36.

5. Melius dissimulare injuriam, quam eum redarguis, vindicare. Super *Psaln.* xxxviii.

6. Nullus est, qui facit alteri injuriam, nisi qui fieri nolit sibi. Super *Epist.* ad *Rom.*, cap. 2, in illud: *Quæ legis sunt, faciunt*.

7. Ex debito charitatis quilibet tenetur repellere injuriam a proximo, si potest: et qui non re-

ASTROLOG.

CICERO.

COLLECTOR.

S. ISIDORUS
HISPALENS.

CICERO.

SENeca.

S. AMEROS.

S. ANSELM.

S. ANTONIN.

- pellit, tam est in vitio, quam ille qui facit. Part. 2, tit. 7, de Ira, cap. 8, § 2.
8. Injuria magnanimus debet parvipendere, et a memoria repellere, tunc in mente sua quietus erit. Part. 4, tit. 3, cap. 7, § 5.
9. Tanta est humana fragilitas, ut ad sibi unius verbi deiciatur. Part. 4, tit. 5, cap. 12, § 2.
- S. AUGUST. 10. Non est interior litterarum scientia, quam scripta conscientia, id se alteri facere, quod nolit pati. Lib. 1, Confess., cap. 18.
11. Nulli est injuria vel levior referenda, ut ab alio gravior repellatur. De Mendacio ad Consentium, cap. 11.
12. Saepe nihil nocet ei iniquis qui patitur injuriam: ei autem qui facit, necesse est ut noceat. Deserm. Dom. in monte, lib. 2.
13. Quamvis te iritet quisque, quamvis conviciet, quamvis injuriam tibi faciat, tu tamen patiens esto, ne rependas contumelias, et melius tacendo vinces injuriam. De rectitud. catholice conversat.
14. Gloriosum est injurias oblivisci, sed obliviscere injuriam tuam, non vulnus fratris tui. Prosecc.
15. Ille injuriam fecit, et injuriam faciendo gravi seipsum vulnere percussit, et tu ejus vulnus contemnis. De verbis Domini, serm. 16.
16. Romani accepta injuria ignoscere malebant, quam persequi. Lib. 1, de Civit. Dei, cap. 6.
17. Accipere quam facere prestat injuriam. Contra Mendac., cap. 9.
18. Injurius ab eo ipso, cui fecit injuriam, discat, qualia sint propter que fecit injuriam. Epist. 5.
- S. BASILIUS SELEUC. 19. Optabilis est injuriam ferre, quam inferre. Orat. 42.
- V. BEDA. 20. Gloriosius est injuriam tacendo tolerare, quam respondendo vindicare. In suis Proverbiis, verbo Gloriosius.
21. Infeliciores sunt qui faciunt, quam patiuntur injuriam. Ibid., verbo Infeliciores.
- COETIUS. 22. Miserior injurie illator quam acceptor esse videtur. Lib. 4, de Consolat. philosoph., pros. 4.
- S. BONAV. 23. Si injuriam pateris et taces, et proximum non corripis, plus peccas negligendo, quam ille alligendo. Super Luc., cap. 6.
24. Benigni et justii iudicis est, suas injurias contemnere, et aliorum injurias judicare. Lib. 1, Pharetra, cap. 45.
25. Quanto injuria major, tanto honorabilior aris. In Stimulo amoris, part. 2, cap. 6.
- S. GREGOR. 26. Patienter illam injuriam tolerat, qui pie

- meminit quod fortasse adhuc habeat, in quo debeat ipse tolerari. Lib. 5, Moral., cap. 34.
27. Hujus seculi dilectores pro terrenis lucris quaslibet injurias tolerant, et pro celesti mercede vel tenuissimi verbi ferre contumelias recusant. Ibid., lib. 19, cap. 16.
28. Leve videbitur quod injuria percuntur, dum in actione nostra conspicimus, quia pejus mereamur. Ibid., lib. 30, cap. 9.
29. Si contra veritatem injuriam pertuleris, lucrum puta. Lib. 10, in Registro, indict. 5, cap. 14, epist. 14, ad Opportunam.
30. Imitatione Dei gloriosius est tacendo injuriam fugere, quam respondendo superare. Homil. 18, super Evang.
31. Nihil est iniquius quam pro correptione, injuriam fugere, quam respondere. In septem Psalm. panit. super Psalm. III, vers. 20: Qui oderunt me inique.
32. Qui per injuriam premitur, Deum habet adiutorem. Super Ecclesiasten, cap. 3.
33. Maximum malum est calumnia, nam illa animabus sapientum insidiat, et generosum bonorum instantiam impedire conatur. Ibid., super Evang.
34. Gravissimum malum est calumnia, hæc enim sapientum animabus insidias struit, ac generosam bonorum virorum constantiam labefactare molitur. Super Ecclesiasten, cap. 7.
35. Irasci, hominis est: injuriam non facere, Christiani. Epist. 45, ad Antonium.
36. Meam injuriam patienter tuli, impietatem contra Deum ferre non potui. Epist. 33, advers. Vigilant.
37. Virum humilem, patientia ostendit injurie. Epist. 1, ad Demetriad.
38. Injustum est, si alteri quod tibi ab alio circum molestum est, patiaris inferri. Epist. 14, ad Mauritii filiam.
39. Non tante virtutis est ab aliis factam injuriam sustinere, quantæ gratiæ Domini est placidum, mitem atque tranquillum injuriam facere non posse. Super Natam, cap. 2, super illud: Contemplantur vitam.
40. Omnes humane injuriæ, quæ religiosis viris inferuntur, non eosdem habent auctores quos habent ministros: executio quidem hominum est, sed diaboli instinctus est. Super Psalm. CXXVII.
41. Rem injustam ante oculos suos proponit, qui ut ultionem querat, memor est injuriarum. Super Psalm. c.
42. Quod jure quis patitur, non est injuria: aliud est enim pati injuriam, aliud pati suppli-

MAGNUS.

S. GREGOR. NAZ.

S. GREGOR. THAUM.

S. HIERON.

S. HILARIC.

HUGOCARD.

- cium: injuriam patimur injuste, supplicium juste. Super Psalm. CXXXV.
43. Qui irrogatam sibi injuriam vult vindicare, usurpat sibi quod non est suum. Super Ecclesiasten, cap. 7.
44. Nulli injuriam facias, et etiam nocenti tibi, sed differ vindictam propter iram. Super Ecclesiasten, cap. 10.
- JOAN. CASS. 45. Qui de illata indignatur injuria, humilitatis satisfactione placatur. Collat. 18, Abbat. Viamonis, cap. 17.
46. Anima fortis et constantis est, posse oblucri injuris. Homil. 23, super Gen.
- S. JOANNES CHRYSOST. 47. Tantum virtutis est robur, ut patiendo superet injuriam sibi facientes: ut cum impugnetur, hostibus fiat potentior. Ibid.
48. Qui prohibere potest eum, qui injuriam facit, et non prohibet, is non minorem luet penam, quam qui injuriam fecit. Ibid., Homil. 33.
49. Consolare eum, qui injuria affectus est, sic et seipsum ab injuria affectum eriget. Ibid.
50. Hæc est optima philosophia, nunquam eis qui nobis injuriam faciunt adversari. Ibid., homil. 34.
51. Quando quis in hominibus aliquem charum domino suo injuria quadam afficit, sibi injuriam factam putat dominus. Ibid., homil. 45.
52. Qui paratus ad ingruentia mala fuerit, illas injurias facilius feret. homil. 5, de patientia.
53. Nemo potest injuriam tibi inferre, præter seipsum: quare si injurias tibi persequi cupis, seipsum primo invadas, nullus enim prohibet: sed si alium aggredieris, majori injuria pressus jacelbis. Prosecc.
54. Non qui passus est, sed qui fecit injuriam patitur.
55. Omnium certe malorum hæc causa est; quia nec intelligimus quis facit, et quis patitur injuriam.
56. Nam si recte intelligeremus non injuriis nosipsum vexarem, adversus alium orantes, cum certiores essemus neminem in terris posse nobis officere. Homil. 52, super Math. Oper. perfect.
57. Vere passus injuriam ille est, qui passione victus succubuit. Ibid., homil. 61.
58. Quo majores quisquam injurias in te jaculatus est, eo majores indulgentiæ tibi causa constitutus est. Ibid., homil. 52, ante finem.
59. Magnum bonum est injuriarum oblivio, et summopere ea Deus placatur. Ibid., homil. 80.
60. Quanto suavius sit amare injuriam, quam odiasse, post depositas inimicitias optime percipies. Ibid., ante fin.
61. Injuriarum memoria animi est perniciem diutius cogitantis. Prosecc.
62. Nunquam ille tantum tibi facere potuit, quantum turpe tibi, læsionis memoriam retinendo. Ibid.
63. Illa clarissima atque fulgentissima victoria, qua injuriam inferentem patiendo superasti. Prosecc.
64. Non luctari te oportet, Deus cas tibi concessit, ut non concertatione manuum, sed patientia vincas.
65. Non excas in prælium, et victisti: non colucleris, et coronatus es, sicut multo tu præstantior, et fortior adversario es.
66. Qui magno animo injurias tulit, ubique ut victor prædicatur. Ibid., homil. 35.
67. Discamus exemplo Christi, nostras injurias illatas magnanimiter susinere, Dei autem injurias, nec usque ad auditum suffere. Homil. 5, super Math. Oper. imperf.
68. In propriis injuriis patientem esse, laudabile est: injurias autem Dei dissimulare; nimis impium est. Ibid.
69. Ubi recordatio injuriæ in medio est, ibi diabolus exultat. Ibid., homil. 17.
70. Benigni et justii iudicis est, suas injurias contemnere, et aliorum injurias vindicare: qui autem suas vindicat injurias, quamvis juste vindicet, nunquam tamen iudex justus esse putatur. Ibid., homil. 45.
71. Neque precatio, neque elemosyna, neque jejuniun, neque sacra communio, neque aliud quidquam simile (nisi injuriarum obliviscamur) poterit nobis prestatio esse in die iudicii. Homil. 20, ex divers., in Math.
72. Non cum ulciscitur quis injurias, sed cum eas equo animo tolerat, hoc magnum est, hoc laudabile. Homil. 3, super Joan.
73. Non is qui injuriatur, sed qui parvo animo injuris dolet, is injurias confirmat et irritat injuriantem. Ibid., homil. 82.
74. Si non posse injuriantem percelli, id crimen est: ipsa injuria qua digna est accusatione? Homil. 16, super I, Cor.
75. Injuriarum remissio, est anima nequillam meditantis. Homil. 52, ad populum. Antioch.
76. Suprema prostris amentia est, seipsum ferre, et hoc ipsum nescire: sed eum aliam injuria credat afflicte, tum vero seipsum omnino jugulare. Serm. de Virt. et civit.
77. Virtutis vis magna est, quæ dum injuria læditur, ledentes superat: dum prolignatur, profligantes tunc maxime debellat. Ibid.
78. Non injuriam pati, sed injuriam facere, aut nescire pati malum est. Homil. 43, super Math. Oper. perfect.
79. Cogita quod qui injuria cederis, vincis: et

ille autem qui cedit, vincitur. Momentum est, cave abripiaris, et totum statim effecisti : cave movearis, et totum extinxisti. Homil. 31, super Acta Apost.

80. Vis esse memor injuriarum et hostis? hostis esto, sed diaboli, non membri tui. Serm. 14, super Epist. ad Ephes.

81. Injurias et detrimenta maxima perpressus es, tu contraria operari stude. Homil. 3, super I. Tim.

82. Injuriarum pati, hoc est Christiani. Homil. 20, super Epist. ad Hebr.

83. Si quis te injuriat, tu contra benedic, et attende quantum et ex hoc lucraberis. Prosecc.

84. Malum exlinguis, mercedem tibi comparas ampliore, illi confusionem excitas, quæ ei causam correctionis apportet, et tu nihil patieris mali. Ibid., homil. 30.

85. Memoria injuriarum est furoris complementum, peccatorum custos, justitiæ odium, virtutum perditio, venenum anime, mentis assidua vermis, orationis confusio, deprecationis excisio, charitatis alienatio, clavus infixus anime, injucundus sensus, jure peccatum, nunquam floriens iniquitas, horis singulis admissa malitia. Grad. 9.

86. Suam injuriam non emendat, qui injuriam augmentat : injuria non vincitur injuria, sed patientia : qui patitur, vincit, sed pungitur spinis ; qui a pungentibus non abstinat spinis. Serm. in septuages. de Ira.

87. Qui a socio, si potest, injuriam non repellit, tantus in vitio est, quantus ille qui facit. Tract. contra proprietarios, part. 2.

88. Injuriarum non facere, justitia est et dilectio : illatam patienter sufferre, virtus maxima est. In cap. 4, Regule S. Bened., verbo Ait.

89. Non melius vincitur injurians, quam silentio injuriati. Ibid., verbo Hinc.

90. Cave ne sis ultor injuriarum tuarum, promptior esto ad suscipiendam, quam ad reddendam injuriam : discite mala ferre potius quam referre, discite potius tolerare quam facere. Lib. 2, de Synon., cap. 6.

91. Quam nulli sunt, qui suas injurias tarde relaxant, Dei vero citius indulgent : fitque nonnunquam ut occasione Domini injurias vindicandi, suas vindicent irati. De Conflict. vitior. et virt.

92. Acceptarum injuriarum memoriam retinere haud generosi animi est. Lib. 3, Epist. 47, ad Antiochum.

93. Justum est, ab alio minime lædi : philosophicum autem, acceptam injuriam æquo animo ferre. Ibid., epist. 320, ad Asclepium Episcop.

94. Non minus mali est referre injuriam, quam inferre. Lib. 6, de Divin. inst., cap. 18.

95. Si quis lacessitus injuria, ledentem persequi cœperit, victus est. Ibid.

96. Patientia injuriarum perturbatum animum ac fluctuantem, ad tranquillitatem suam revocat, hæc mitigat, hæc hominem sibi reddit. Ibid.

97. In omnibus, in quibus injuria afficeris, ad patientiam confuge, et super injurias nocuum mentum devolvitur. Parans. 90.

98. Memoria injuriæ obscurat rationem orantis, et ejus orationi tenebras offundit. Ibid., de Orat., cap. 49.

99. Vicem injuriæ reddere, humana ultio est : at inimicum etiam injuriantem diligere, vindicta cœlestis est. Epist. 2, ad Severum.

100. Viri magnanimi fortitudo gravioribus injuriis lacessita grandescit. Epist. 87, ad Guilelm. episc. Eliens.

101. Turpe est, maxime homini orthodoxo, reficere injurias, et odiorum sopitos cineres demum suscitare. De Amicit., cap. 24.

102. Qui per dolum inferunt injuriam, pejores sunt apertis hostibus. De Creatione principio.

103. Levius malum est pati, quam inferre injuriam. Libro de Joseph.

104. Perfectorum est, etiam his, qui injuriam fecerunt, misericordiam magis, quam optare vindictam. Super Psalm. cii, vers. 6.

105. Pati injurias servorum nolumus, et subditum injuriis nostris Deum esse volumus : et quæ ipsi toleratu humano indigna credimus, Deum a nobis digne hæc tolerare credamus. Lib. 3, de Gubernat. Dei.

106. Semper per dignitatem injuriam preferentis, crescit culpa facientis : quia necesse est, quanto major est persona ejus, qui contumeliam patitur, tanto major sit noxa ejus, qui facit. Ibid., lib. 6.

107. Qui injuriam inferre non vult, propulsandæ injuriæ facultatem sibi comparat. De Regno ad Arcadium imperat.

108. Majus malum est inferre, quam perpeti injuriam : illud enim proprium malum est, hoc alienum. Epist. 67, ad Theophil.

109. Ubi minor injuria, ibi nulla necessitas impatientiæ : At ubi major injuria, ibi necessarius injuriæ medela patientiæ. De Patient., cap. 11.

110. Nullo modo deest esse injuriam. Lib. 12, de Virt. activa.

111. Qui injuriatur Deo, crudelis est sibi et noxius hominibus. Opusc. 9, de Decem præcept., præcept. 2, verbo Non assumes.

112. Tanto major est injuria, quanto major est

LACT. FIRM.

S. VALER.

ERISC.

S. NULUS.

S. PAULINUS.

PETR. BLES.

PHILO JUD.

S. PROSPER.

SALVIANUS.

SYNESIOS.

EPISC.

TERTULL.

S. THEODOR.

S. THOMAS.

AQUINAS.

is in quem committitur. Contra Græcos et Armenos, cap. 7.

113. Quicumque tu es, quem aliena insolentia inquietat injuria, si vis perfectus esse, animum iracundiam moderatione compesce. Homil. 42.

114. Cessant odia, ubi non reputatur injuria. Ibid.

115. Sicut illum qui injuriam fratri infert, gravis peccati manet culpa ; ita te maxima protegit virtutis corona, si accepta non irascaris injuria. Ibid.

116. Multi accepta injuria vicariam injuriam parant, et vindictæ locum animo latrocinantem expectant. Ibid.

117. Ultra felicitatem constat esse victoriæ, inimicum salvum fecisse, et injuriam vindicasse. Ibid., homil. 43.

SENTENTIE PAGANORUM.

118. Amico injuriam facere, turpe est. Sect. 29, Problem., quæst. 2.

119. Iniquus est injuriam homini infortunato quam fortunato intulisse. Ibid.

120. Graviorem facit injuriam, qui ex consulto quam qui non ex consulto injuriatur. Ibid., sect. 29, quæst. 43.

121. Semper injustus est, qui se latere non putat, et tamen facit injuriam, quam qui se latere posse existimat. Ibid.

122. Injuria minor quidem est, injuriam pati : major autem, injuriam facere. Lib. 5, Ethic. ad Nicomach., cap. 5.

123. Sponte is injuriam facit, qui scit et eum, qui facit, et modum, quo facit. Ibid., cap. 41.

124. In magnis injuriis, nihil abjecte facere, celsi est animi. Lib. Æconomic., cap. 1.

125. Qui afficit injuria, sponte facit injuriam : at affectus injuria invitus fert injuriam. Lib. 4, Magnor. moral.

126. Deus injuria vexatis opitulari creditur. Lib. 2, Rhetor., cap. 5.

127. Viri magnanimi non est, memorem esse injuriarum ; sed eas potius pro nihilo putare. Lib. 4, Moral., cap. 3.

128. Summorum virorum exemplo injurias deponere, præclarum est. Orat. 36, de Provinci.

129. Oblivisci nihil soles, nisi injurias, quod est animi ac ingenii præclarissimi. Orat. 44, pro Ligario.

130. Fortes et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant injuriam. Lib. 1 Offic.

131. Unaquæque res duas habet ansas : unam tolerabilem, alteram intolerabilem. Si frater injuriam fecerit, non ea parte capias, qua facit in-

juriam (ea enim ejus ansa non est tolerabilis), sed illine potius, esse fratrem ; sic capias eam, qua est tolerabilis. In suo Enchirid., cap. 65, per titulum.

132. Etiam qui faciunt, odio habent injuriam. In suis Sent., sent. 143.

133. Injuriarum remedium, est oblivio. Ibid., sent. 197.

134. Nullo modo faciendæ est injuria, neque cuiquam inferenda. In Dialogo Critonis.

135. Nullo modo rectum fasce est, neque facere, neque rependere injuriam. Ibid.

136. Injuriarum facere, omnium malorum maximum est : mallem enim pati, quam facere injuriam. De Rhetor.

137. Qui nemini injuriam facit, apud omnes in pretio est : qui vero injuriam depellit, magis quam duplici honore dignus est præ illo : ille enim cum uno, hic cum multis hominibus confertur. Lib. 5, de Legibus.

138. Omnem hominem oportet animosum esse et mitem, maxime ad aliorum injurias perferendas. Ibid.

139. Bonus vir est, qui injuriam fecit? noli credere : malus? noli mirari. Lib. 2, de Ira, cap. 30.

140. Non ut in beneficiis honestum est merita meritis repensare, ita injurias injuriis. Illic vincit turpe est : hic vincere, inhumanum. Ibid., cap. 32.

141. Magni animi est, injurias despiciere. Ibid.

142. Ille magnus et nobilis est, qui more magne ieræ ; latratus minorum canum securus deridet. Ibid.

143. Notissima vox est ejus, qui in cultu regum consuevit : cum illum quidam interrogaret, quomodo rarissimum rem in aula consecutus esset, senectutem : Injurias, inquit, accipiendi et gratias agendo. Ibid., cap. 3.

144. Sæpe adeo injuriam vindicare non expedit ; ut ne lateri quidem expediat. Ibid.

145. Non possum, inquit, injuriam pati, grave est injuriam sustinere, mentiris. Quis enim injuriam non potest ferre qui potest iram? Lib. 3, de Ira, cap. 26.

146. Maxima est factæ injuriæ poena, fecisse : nec quisquam gravius afficitur, quam qui ad supplicium. Ibid.

147. Satius est sanari injuriam, quem ulcisci : multum temporis ultio absumit, multis se injuriis obijcit, dum una dolet. Ibid., cap. 27.

148. Magni animi est, injurias in summa potentia pati. Lib. 4, de Clement. ad Neron., cap. 20.

MIMES PUB.

PLATO.

SENSENA.

149. Tutus est sapiens, nec ulla officii aut injuria, aut contumelia potest. *De Constant. sapient.*, cap. 2.

150. Discitur ipsa injuriarum assiduitate, patientia. *Ibid.*, cap. 3.

151. Sapientem melioris scito esse nature, si nullus illi injuria nocet, quam si nulla sit. *Ibid.*

152. Injuria non potest fieri non injuste. *Ibid.*, cap. 7.

153. Sapientis animus solidus est, et id roboris collegit, ut tam tutus sit ab injuria, quam illa, quae renitit. *Ibid.*, cap. 3.

154. Beneficium est, hominis injuria. Lib. 2, *de Benefic.*, cap. 19.

155. Beneficio vis injuriæ extinguitur. *Epist.* 84.

156. Quid eo miserius, cui beneficia excidunt, haerent injuria? *Ibid.*

157. Qui ob hoc injuriam facit, quia potest: cito desinet, quia fecit. In suis *Proverb.*, in fine positus.

SIXT. EPIL.

158. Mali finis, injuria: injuriæ autem, perditio. *Sent.* 193.

VALERITUS.

159. Sua culpa injuriam accipit, qui ei se obicit. Lib. 2, *Diet. memorabit.*, cap. 1.

MAXIMUS.

Vide etiam tit. *Invidia*, *sent.* 63; *Ira*, *sent.* 227; *Manachado*, *sent.* 24; *Memoria*, *sent.* 40, 41; *Monachus*, *sent.* 144; *Oblivio*, *sent.* 31; *Patientia*, *sent.* 77; *Patientia Dei*, *sent.* 44; *Poenitentia*, *sent.* 265; *Vindicta*, *sent.* 22, 43, 58.

INNOCENTIA.

S. BONAV.

Definitio. Innocentia est puritas animi, injuriæ omnem illationem abhorrens. *Part.* 3, *Centiloqui*, *sect.* 44.

S. JOAN.

Innocentia lætus ac serenus est animi status, omni adinventione ac figmento liber. *Gradu* 24.

CLIM.

Innocentia est affectio talis animi, quae nocet ne-raini. Lib. 3, *Tuscul. quest.*

S. BONAV.

Divisio. Duae sunt species innocentiae. Prima est, non nocere ei, qui non nocuit tibi; secunda, non nocere ei, qui nocuit. Super *Psal.* LXXXVII.

Tres sunt partes innocentiae. Prima est, cum malis consortium non habere; secunda est, non malis consentire; tertia est, cum justis pacem habere.

GLOS., DEC.

Tres sunt innocentiae gradus. Primus est, malum non facere; secundus est, facientibus non consentire; tertius, nocentes, si potest corrigere. In *Decret. Gratiani.*

S. ISIDORUS.

Differentia. Inter innocentem et innoxium hoc interest, quod innocens sanctitate morum intelli-

gitur: innocens, qui non habet nocendi voluntatem. Lib. *de Differentiis*, *different.* 3.

SENTENTIAE PATRUM.

1. Salomon ait, Innocens credit omni verbo. Non vituperanda facilitas, sed laudanda bonitas; hoc est innocentem esse, ignorare quod nocet. Lib. 3 *Officiorum*, cap. 40.

2. Servile est omne peccatum, libera est innocentia. *De Joseph.*, cap. 4.

3. Moriar innocens, ne moriar nocens. Lib. 2, *de Virginitus.*

4. Innocentia talis esse debet, ut nulli nocet. *De Similit.*, cap. 116.

5. Omnis improbitas ex imbecillitate animi venit; quia nihil innocentiùs est eo, qui in virtute perfectus est. *Serm. Dom. in monte*, lib. 1.

6. Ista est vera innocentia, quae nec inimico nocet. Super *Psal.* VII, vers. 3: *Et secundum innocentiam meam.* etc.

7. Custodi innocentiam, pretiosa res est. Super *Psal.* XXXVI.

8. Perversa et falsa innocentia est, habenas laxare peccatis. Super *Psal.* I.

9. Qui timore poenae innocens est, non est innocens, quamvis non nocet cum vult nocere: non enim nocet alteri per affectum malum, sed sibi plurimum per cupiditatem malam. Super *Psal.* XXIII.

10. Innocens est, qui cum aliis non nocet, nec sibi nocet: qui enim et sibi nocet, non est innocens. Super *Psal.* c, vers. 3.

11. Acreta omnis malitia, sola innocentia lata est. *Ibid.*

12. Custodi os cordis a malo, et innocens eris: innocens erit lingua corporis tui, innocentes manus erunt, etiam pedes innocentes erunt, oculi innocentes erunt, et aures innocentes erunt. Super *Psal.* CXXV, vers. 2.

13. Deus non damnat innocentes, nec facit nocentes, quos perspicit innocentes. Lib. 4, *de Anima et orig.*, cap. 13.

14. Propterea iudex torquet accusatum, ne occidat nesciens innocentem. Lib. 19, *de Civil. Dei*, cap. 6.

15. Ignorantia iudicis plerumque est calamitas innocentis. *Ibid.*

16. Fingebam me fecisse quod non feceram, ne viderer abjectior, quo eram innocentior. Lib. 2 *Conf.*, cap. 3.

17. Cum multi innocentes ab aliis occidantur, a seipso nullus innocens occiditur. Lib. 3, *contra Gaudent.*, cap. 13.

18. Humilis esse non potest nocens, superbus

S. AMBROS.

S. ANSELM.

S. AUGUST.

CASSIODOR.

S. CYPRIAN.

DIONYSIUS.

CARTEUS.

GLOSS. INT.

GLOSS. ORD.

GRATIANS.

S. GREGOR.

MAGNUS.

S. HIERON.

esse non potest innocens. *Homil.* 20, *ex Quinquag. homil.*, cap. 2.

19. Qui est hominum, qui suam cogitans infirmitatem, audeat viribus suis tribuere innocentiam? Lib. 2 *Confes.*, cap. 7.

20. Innocentiam sic tenere debetis, ut eam crescendo non amittatis. Lib. 20, *ex Quinquag. homil.*, cap. 1.

21. De incognitis non temere judicando, innocentiam custodimus. *De unit. Eccl.*, cap. 2.

V. BEDA.

22. In malis sperare bona nemo nisi innocens solet. In suis *Proverbis*, verbo *In.*

S. BONAV.

23. Nulla melior preparatio ad gratiam, quam pura innocentia. Super lib. 2, *Sentent.*, *dist.* 4, *art.* 1, *quest.* 2, *argum.* 3.

24. Gaude innocentia et exulla; gaude, inquam, quae ubique illaesa es, ubique secura: si tentaris, proficis: si humiliaris, erigeris: si pugnas, vincis: si occideris, coronaris. Lib. 4, *Phariseo*, cap. 5.

CASSIODOR.

25. Ipse est innocens, qui nulli nocet. Super *Psal.* LXXXIII.

S. CYPRIAN.

26. Esse jam inter nocentes innoxium, crimen est. *Epist.* 2, *ad Donat.*, cap. 7.

27. Innocentia mater est pudicitiae. *De bono pudicitiae*, cap. 2.

28. Noxia est innocentia, quae spouse Christi officit fame. *De singulari. Cleric.*, cap. 20.

DIONYSIUS.

29. Absolute loquendo et cæteris paribus innocens plus tenetur Deum amare, plus amatur a Deo, quam peccator conversus. Super *Epist. ad Rom.*, cap. 5, *art.* 8.

GLOSS. INT.

30. Innocens semper securus est. Super *Job*, cap. 15.

GLOSS. ORD.

31. Nullo utilis est simplicitate innocentiam cum charitate servare, quam virtutum exterius fulgere miraculis, et interiora mentis sordē non expurgare. Super *Proverb.*, cap. 15.

GRATIANS.

32. Primus innocentie gradus, est odisse nefanda. In *Decret.*, *part.* 1, *dist.* 86, *can. Facientis.*

S. GREGOR.

33. Innocentia non tempore defenditur, sed ratione. Lib. 26, *Moral.*, cap. 2, super illud *Job* 24: *Tu enim capisti togam, etc.*

S. GREGOR.

34. Fit plerumque Deo gratior amore ardens vita post culpam, quam securitate torpens innocentia. *Part.* 3, *Pastor*, cap. 1, *admonit.* 29.

S. HIERON.

35. Christiana anima neque manu tantum, aut lingua, sed corde quoque custodit innocentiam. *Epist.* 14, *ad Celantiam.*

36. Nulli nomen illud absolute atque integre definiunt, innocentem, qui ne in eo quidem ulli nocet, quo prodesse desistat, quod si est verum, tum demum letare de innocentie conscientia, si cum potes, adjuvare non desinas. *Ibid.*

37. Difficile est pressam malis innocentiam non dolere, quod se videat injuste sustinere quod patitur. *Epist.* 34, *ad Julianum.*

38. Innocens inter ipsa tormenta fruitur conscientiae securitate: et cum de poena metuit, de innocentia gloriatur. *Epist.* 1, *ad Demetriad.*

39. Nihil se placet Deo, sicut simplicitas et innocentia. In *Regula monachorum*, cap. 24, *de Virtute humilitat.*

40. Innocentia est janua caeli. Super *Psal.* LXXXVII.

41. Innocentes sanitatem corpori, puritatem cordi, pacem fratri, imitationem sanctis, compassionem mortuis, auxilium Angelo, pietatem Deo debent. Super 2, *ad Thessalonicens.* 1.

42. Innocentia in tribus consistit: in bona fide, in bono opere, in bona voluntate. Super *Psal.* XLIII.

43. Anime soror, est innocentia. Lib. 4, *Contemplat. de Innocent.*, cap. 1.

44. Sicut contumacia est, celare quod Deo teste commiseris: sic periculosum est, si splendore cultus, innocentiam mentis. *Homil.* 2 *de lapsu primi hominis.*

45. Levius est crimen innocentem servituti addici, sed gravius nihil est ipsum jugulari. *Serm. de Joseph. vendit.*

46. Gaude innocentia et exulta: tentaris, proficis: si humiliaris, erigeris: si pugnas, vincis: si occideris, coronaris. *Proec.*

47. Innocentia in servitute libera est, in periculo tuta, in custodia læta.

48. O innocentia! tibi boni parent, mali invident, zelant emuli, inimici succumbunt: te potentes honorant, suscipiunt principes, magnates exquirunt. *Ibid.*

49. Omnium honorum fons atque origo, innocentia est. *Homil.* 39, super *Matth. Oper. perf.*

50. Innocentia facilius custoditur, quam perdita reparatur. *Serm. de Omnibus Sanctis.*

51. Quanto es innocentior, tanto esse servitio Dei debes ardentior, ut custodito sanctitati uberius gratieris. *Serm. de Verbis Domini.*

52. Laudabilius est servare innocentiam, quam perditam recuperare. *Serm.* 1, *in Ramis Palmar.*

53. Innocentiae sole legitima et digna merces est immortalitas. *De ira Dei*, cap. 23.

54. Nemo egregius est, nisi qui bonus et innocens fuerit. Lib. 5, *de Divin. inst.*, cap. 15.

55. Quid melius, quid charius homini esse debet, quam innocentia? *Ibid.*, cap. 18.

56. Innocentia tanto perfectior est, quanto

HESOGARD.

IDIOTA.

S. JOANNES.

CHRYSOST.

JOAN. GRES.

LACT. FIRM.

illam produxeris ad extremum, morique malueris, ne quid de innocentie ratione minatur. *Ibid.*

57. Qui nihil patitur, innocentiam servare non potest. *Ibid.*, cap. 23.

58. Nihil sancta et singularis divina majestas aliud ab homine desiderat, quam solam innocentiam: quam si quis obtulerit Deo, satis pie religioseque litavit. *Ibid.*, lib. 6, cap. 1.

S. LEO I.

59. Quamvis in quolibet tempore innocens sit vita multorum, non adeo tamen de conscientie integritate fidendum est, ut humanam fragilitatem inter scandala tentationesque degentem, nihil potuisse arbitremur, quod laderet eam, incidere. *Serm. 6, Quadrag.*

SALVIANUS.

60. Maxima accusatrix hominum noxiorum, est usurpatrix innocentie arrogantia. *Lib. 4, de Gubern. Dei.*

61. Augmentum reatus, est innocentiam jactare post culpam. *Ibid.*, epist. 3, ad Agricolum episcop.

S. THOMAS

AQUINAS.

62. Nihil innocentius eo qui est in virtute perfectus. *De perfect. vite spirit.*, cap. 16.

SENTENTIE PAGANORUM.

CICERO.

63. Innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui nihil nocet. *Lib. 5, Tusc. quest.*

PLINIUS II.

64. Animadverto Deum ipsum, non tam accuratis adorantium precibus, quam innocentia et sanctitate letari. In *panegyrico de Trajano Augusto.*

SENECA.

65. Magnum est presidium in periculis innocentia, et ubique innocentia tuta est. *Lib. 3, Controvers. 16.*

66. Adeo in publicum missa nequitia est, et in omnium peccatoribus evaluit, ut innocentia non rara, sed nulla sit. *Lib. 2, de Ira Dei*, cap. 8.

67. Securior est innocentia, quam grata mens prosequitur. *Lib. 4, de Benefic.*, cap. 22.

68. Ridiculum est odio nocentis innocentiam perdere. *De Moribus.*

69. Vera felicitas innocentia est. *Ibid.*

Vide etiam tit. *Conversatio*, sent. 17; *Honestas*, sentent. 2; *Humilitas*, sentent. 74; *Provitus*, sentent. 17.

INSIDIE.

S. BONAV.

Definitio. Insidie sunt investigatio, et consideratio factorum alterius, ut deprehendi possit. In *Speculo anime*, cap. 1.

SENTENTIE PATRUM.

S. AMEROS.

1. Tunc maxime insidiatur adversarius, quan-

INSIDIE.

do videt nobis passiones aliquas generari, tunc fomites movet, laqueos parat. *Lib. 1 Offic.*, cap. 4.

2. Adversarii virtutis, veritati semper insidiatur. *Epist. 2, ad Fratres.*

3. Nullae sunt occultiores insidie, quam hae, quae latent in similitudine officii. *Serm. 2, Dom. 3, post Pascha.*

4. Non cessat hostis persequi, etsi non aperte sevit, insidias agit. *Tract. 10, super Evang. Joan.*, cap. 2.

5. Oves Christi, timete insidias luporum. *De cult. agri Dom.*, cap. 7.

6. Diabolus est draco propter insidias; draco occulto insidiatur. *Homil. 35, ex Quinquag.*

7. Haereticorum insidie infirmiores quoque et negligentes circumvenire non cessant. *Tract. 2, super Epist. Joan.*

8. Inimici proprium est nocere se insidiari. *Quest. 176, Quest. Compendio explicat.*

9. Tentator pervigil hos acrioribus pulsat insidiis, quos maxime videt abstinere a peccatis. In suis *Proverbiis*, verbo *Tentator*.

10. Destabilium hominum consuetudo est, mala vota legere, et latent ad affectum possint eorum consilia pervenire. *Super Psalm. xvi*, vers. 13.

11. Pax esse in illius corde non potest, qui insidias blandiendo preparat. *Super Psalm. xl*, vers. 10.

12. Praecipuandum est aditus cunctis insidiis, ne hostilitas prior obrepens occurrat improvidis. *De Singular. clericorum*, cap. 3.

13. Salutare remedium est in insidiis praeveneri potius, quam praeveneri: anticipare potius, quam anticipari, vix fortibus congruit. *Ibid.*

14. Quanto laboramus, tanto cautiore esse debemus: proficientibus enim insidiatur inimicus. *Homil. 5, ad Monachos.*

15. Ipsimet plerumque qui aliis insidias poseverant, incedunt in laqueum ipsum eundem, quem aliis paraverant. In *Elucidat.*, super *Psalm.*, vers. 9, sect. 1.

16. Hostis carne nostra, quasi castro utens, regiones spiritus de vicino infestat, et de contemino presidio insidias machinatur. *Serm. 16 super Cant.*, apud S. Bernard., n. 2.

17. Si diabolus aperte jam non est potens, per insidias mordet. *Super Job*, cap. xi.

18. Fili plerumque ut nonnulli insidiis vacantes, aliena vite perversitatis suae laqueos tendant. *Lib. 11 Moral.*, cap. 7.

19. Hostis insidians, quo sanctos vigilantes minime superat, eo dormientes praevis impugnat. *Ibid.*, lib. 8, cap. 13.

S. ANTONIUS

ABRAS.

S. ANTONIUS

DE PADUA.

S. AUGUST.

S. BASILIUS

MAGNES.

V. REDA.

CASSIODOR.

CASSIODOR.

S. CYRILL.

S. FERRENT.

EMESSEN.

FRANCISCES

TITELM.

GILBERT.

ANGLUS.

GLOSS. INT.

S. GREGOR.

S. GREGOR.

MAGNUS.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

S. HIERON.

INSIDIE.

INSIDIE.

20. Hostes callidi dum insidiatur, affigunt. *Ibid.*, lib. 6, cap. 19, super illud *Job v: Et bestie terre*, etc.

21. Antiquus hostis quo valentius vincitur, eo adhuc ad insidias ardentius instigatur. *Ibid.*, lib. 3, cap. 8.

22. Diabolus quanto majora in hominibus dona conspicit, tanto haec auferre subtilioribus insidiis exquirat. *Prosec.*

23. Via est vita praesens, et tanto quisque necesse est, ut insidiantes spiritus caveat, quanto majora sunt dona quae portat. *Lib. 7, in Registro*, indict. 2, cap. 426, epist. 126, ad *Recharedum regem Visigot.*

24. Demonum insidie nihil obsunt mortuis. *Lib. 5, in I Regum*, cap. 4, super illud *Math. V: Euge serve bone*, etc.

25. Maligni spiritus omnibus nostris sensibus insidiatur. *Ibid.*, cap. 4, super illud: *Pugnabat contra inimicos.*

26. Qui inter inimicos graditur, in medio laqueorum graditur; undique pericula, undique insidie. *Super septem Psalm. psalm.*, in *Psalm. vii*, vers. 11.

27. Qui super rem sibi creditam vigilat, hostis insidias declinat. *Lib. 9, in Registro*, indict. 4, cap. 8, epist. 8, ad *Bonum abbat, monast. Lirienus.*

28. Malignus spiritus cogitationi, locutioni, atque operi nostro semper insidiis inest: si fortasse quid inveniat, unde apud examen aeterni judicis accusator existat. *Lib. 3 Dialogi*, cap. 19.

29. Laboriosum est valde contra inimici insidias semper intendere, et continuo quasi in acie stare. *Ibid.*, cap. 20.

30. Considerare non desinas quantis insidiis sibi subdere electos diabolus parat. *Prosec.*

31. Si modum insidiarum cognoscis, hostem superare facillius valebis. *Lib. 6, in I Reg.*, cap. 4, super illud *xv: Audi vocem Domini*, etc.

32. Nisi Dominus misericors humanis viribus tentamenta modifiet, nullus est qui malorum insidias evitare possit. *Hab. apud D. Bonavent.*, sem. 3 *Dom. Passion.*

33. Si quis alteri insidias, molliatur imprudens sibi ipsi primo, et soli insidias struit. *Super Eccles.*, cap. x.

34. Insidiatur hostis ut rapiat, et tu frondose arboris tectus umbraculo molles somnos futurus praeda, carpis? *Epist. 1, ad Heliodor.*

35. Saepe videmus sub honesta rei occasione latere antiqui hostis insidias: et nusquam diabolum aperta fronte se prodere. *Epist. 52, de Vita Malchi.*

36. Vacuus viator et nudus, non timet latronis insidias. *Epist. 1, ad Demetriad.*

37. Dei auxilio desitutus, insidiis hostium patet. In *Regula monachor.*, cap. 27, de *Fide.*

38. Ipsos reprobos insidie, quas proximis parant, in perpetuum damnant. *Lib. 3, super Prov.*, cap. xxxix, super illud: *Invoket loquens.*

39. Faciles securis excubis insidias sunt. *Super Psalm. cxviii*, vers. 4.

40. Recedens a castris diaboli, quanto magis proficiunt, tanto amplius insidiatur eis demones, et per se et per suos. *Super Genes.*, cap. 26.

41. Oportet hominem semper esse paratum, et ubique munitionum, ut possit insidias malignantium praevocare. *Lib. 1, de Contemptu mundi*, cap. 15.

42. Quemadmodum qui alium laedit, non laedit, sed laeditur: ita qui proximo insidiatur, seipsum primum interimit. *Serm. 14, super Epist. ad Philip.*

43. Quid fratrum insidiis periculosus? *Homil. 28, super Epist. ad Hebr.*

44. Facile quis insidias, quas novit, declinat: sed dolosum absconditum, quis evadere potest? In cap. 4, *Regule S. Benedict.*, verbo *Salent.*

45. Dei servus semper fallentis diaboli praevidere debet insidias, ne percat? *Lib. 3, de Summo bono*, cap. 22, sent. 9.

46. Magis insidias nostrorum, quam aliorum periclitamur. *Ibid.*, cap. 26, sent. 3.

47. Mundus hic insidiis plenus est, nullum locum, nullum tempus invenies, in quo valeas esse securus. *De Discipl. monast. conversat.*, cap. 14.

48. Malignorum spirituum adversus sanctos insidie non quiescunt. *Serm. 19, de Passione.*

49. Plus periculi est in insidiatore occulto, quam in hoste manifesto. *Serm. 9 Quadrag.*

50. Insidie sunt in divitiarum amplitudine, insidie in paupertatis angustiis: ille elevat ad superbiam, haec incitant ad querelam. *Ibid.*, *serm. 11.*

51. Insidie ordiantur ad fallendum hostes, quod sit ex facto, vel dicto. 1. 2, quest. 40, art. 3.

SENTENTIE PAGANORUM.

52. Non sunt occultiores insidie, quam eae quae latent simulatione officii, aut in aliquo necessitudinis nomine. *Orat. 6, in Verrem*, lib. 1, art. 2.

53. Vigilandum est semper multae: sunt insidie bonis. *Orat. 31, pro Plancio.*

54. Magis nocent insidie, quae latent. *Lib. 1 Seneca. Controv.*

Vide etiam tit. *Discipulus*, sent. 62; *Laqueus*, sent. 43, 46; *Tentatio*, sent. 17; *Via*, sent. 36, 37.

S. HILARIUS

S. HUGO CARD.

S. INNOC. III.

S. JOANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

S. JOHANNES

CHRYSOST.

INSTABILITAS.

JOAN. GERS. *Definitio.* Instabilitas est vitium, quo quis in eodem statu necesse permanere, sed variabilis est. Part. 4, in *Descript. terminor.*, verbo *Fortitudo*.

SENTENTIA PATRUM.

S. AMBROS. 1. Nihil longævum, nihil stabile in hac terra: et quod est diu, breve est, et magis lubricum. Lib. 10, epist. 82, ad *Vercellensem eccles.*

2. Proclivis et mutabilis in utrumque est humana conditio, ut quocumque intenderit, eo propendat et vergat, vel ad studia virtutum, vel ad illecebram delictorum. Super *Psal.* XLVII.

S. ANTONIN. 3. Quanto quis major est in bonis exterioribus, tanto est instabilior, nisi sustineatur. Part. 2, tit. 8, cap. 5, § 3.

4. Instabilitas mundi: prosperis succedunt adversa; gloriosa juvenis senectute frangitur; egrotidum robustum corpus conteritur; divitiis paupertas fugat; post gloriam et magnificentiam, adversantium rerum impetus surgunt; delicias flagella repellunt: singula gaudia tristitibus permixta sunt. Part. 4, tit. 3, cap. 7, § 2.

S. ASTERIUS. 5. Facillime res fluxæ hujus vite mutantur, et qui hodie clarus et illustris, cras miseratione et ope dignus. *Prose.*

6. Qui in presentia locuples, ac divitiis affluens, paulo post egere, vixque domi panem ad victum habere deprehenditur. Homil. de *Economia iniquitatis*.

S. AUGUST. 7. Non est finis miseria, quandiu finis officiorum nostrorum in re instabili collocatur. Epist. 56, ad *Dioscor.*

8. Quam instabile et transitorium est, quidquid hujus mundi amor parituri! De *Spiritu et anima*, cap. 49.

9. Nihil est stabile quod infidum est. De *Amicitia*, cap. 24.

S. BASILIUS MAGNUS. 10. Nihil in rebus humanis certum ac firmum est, nec ad extremum usque dominos comitatur. Epist. 42, ad *Maxim. philosoph.*

11. Homines similes sunt nubeculis, pro ventorum immutatione ad aliam atque aliam aeris partem jactatis. Epist. 82, ad *Patrophil. episc.*

12. Quorum mens ad mutationem propensa est, non est dissentaneum, quin quorum quoque vita non sit ordinata. Apud D. Joan. Damasc., lib. 2 *Parall.*, cap. 4.

13. Nihil in rebus humanis firmum ac stabile est: verum alia quidem ex nihilo ad perfectam magnitudinem progrediuntur, alia autem ad vigorem enim perducta atque in summam magnitudinem evecta, tacitis rursus decrementis tabes-

INSTABILITAS.

cunt ac dissolvuntur. Apud D. Joan. Damasc., lib. 1 *Parall.*, cap. 10.

14. Mens instabilis et inquieti, dum semper nititur apprehendere quod appetit, desideris suis circumagitata, nunquam requiescit. De *Inter domo*, cap. 65.

15. Cor vanum, vagum et instabile, dum suo ducitur arbitrio, et divino caret consilio, in seipso non potest consistere, sed omni mobili mobilis per infinita distrahitur, et huc atque illic per immensa discurrit. *Prose.*

16. Sibi non concordat, a se dissonat, a se resistit, voluntates alternat, consilia mutat, sedificat nova, destruit vetera, destructa reedificat, eadem iterum atque iterum mutat et ordinat, quia vult, et non vult.

17. Sicut molendinum velociter volvitur et nihil respuit, sed quidquid imponitur molit, si autem nihil apponitur, seipsam consumit, et sic semper est in motu, et nunquam requiescit. Lib. *Medit.*, cap. 9.

18. In rebus mundi nihil est stabile: imo cras ad te veniet, quod hodie meum est. Serm. 2, de *Inventione S. Crucis*.

19. Caduca sunt quæcumque fucata sunt; nec fiduciam præbent possidentibus stabilem, quæ possessionis non habent veritatem. Epist. 2, ad *Donat.*, cap. 10.

20. Planta quæ assidue transfertur, fructum nunquam edet. Habetur apud D. Joan. Damasc., lib. 2 *Parall.*, cap. 4.

21. Omnis homo in hac vita, præ omnibus creaturis, maxime mutabilitati et instabilitati subjectus est. In *Evclid.* Super *Psal.* XXXVIII, vers. 8.

22. Omnia orta occidunt, aucta senescunt, infirmantur fortia, magna minuuntur, Super *Ecclesiastic.*, cap. VII.

23. Nemo potest immobilis stare, qui mobilia diligit. Lib. 8 *Moral.*, cap. 24.

24. Vita temporalis est instabilitate fluitans, in nocte dies oplatur, in die nox queritur, in algore calor, in estu refrigerium, ante cibum suspiria, post cibum tribulatio. Super *Sepiem Psalm. penult.*, in *Psal.* IX.

25. Nihil in rebus humanis stabile est natura, nihil plenum, nihil satis, nil quod in eisdem subsistat. Orat. 47, de *Paupertate*.

26. Præsentia fluxa sunt, instabilia ac temporanea, et tanquam in calculorum ludo, aliter trajiciuntur et transponuntur. *Ibid.*

27. Humana omnia multum falsi, ac instabilitatis habent. Orat. 25.

28. Natura nihil est in rebus humanis firmum et æquabile ac durable, atque eodem statu ma-

S. BERNARD.

S. GREGOR.

THEAUMAT.

S. HIERON.

RUGO A S.

VICTORE.

INGO CARD.

S. JOANNES

CHRYSOST.

S. BONAV.

S. CYPRIAN.

EVAGRIUS

FRANCIS.

TITELM.

GLOSS. ORD.

S. GREGOR.

MAGNUS.

S. GREGOR.

NAZ.

S. JOAN.

CLAM.

S. JOANNES

DAMASC.

S. GREGOR.

NYSS.

INSTABILITAS.

INSTABILITAS.

nens; verum omnia velut orbe quodam volvuntur. De *Pauper. amandis*, et hab. apud D. Joan. Damasc., lib. 4 *Parall.*, cap. 10.

29. Res humanæ nunc bello afflictae, nunc tranquillæ et pacatæ sunt: tantaque est earum inconstantia, ut quæ modo secundæ esse videntur, celeri momento in certissima mala dilabantur. Super *Eccles.*, cap. III.

30. Quid in hoc mundo stabile? quid vero firmum est? quid porro non breve, et incertum, et casui non serviens? Epist. 1, ad *Demetriadem*.

31. Animus instabilis est, deficit et proficit, novit, ignorat, meminit, obliviscitur, modo vult, modo non vult. Lib. 2, de *Anima*, cap. 4.

32. Totus orbis terre est quasi quidam Indus pileæ, qui modo ab illo tenetur, modo ad illum projicitur: et aliquando in partes dividitur, et ille unam partem habet et aliam aliam. Super *Prov.*, cap. 8.

33. Omnia humana et carnalia, delicia, vana gloria, potentia, divitiæ, prosperitas, priusquam adveniant, avolant, nihil firmum habentia, nihil stabile nihil fixum. Homil. 1, super *Gen.*

34. Homo hodie dives est, cras pauper: hodie sanus, cras ægrotus: hodie gaudet, cras dolet: hodie in gloria, cras in ignominia: hodie juvenis, cras senex. Homil. 4, de *Verb. Isaia*.

35. Res est subito inclians, et omnigenis casibus quam maxime obnoxia, hominum natura. *Prose.*

36. Ad senectutem juventus festinat, dilabitur gratis in deformitatem, ad imbecillitatem robur decrescit, sanitas in languorem deficit, in contemptum gloria, divitiæ in penuriam, honor in despectum abit. Homil. 30, super *1 Cor.*

37. In omnibus rebus instabilitas signatur: nunquam hiems perstat, nunquam ætas figitur, fugit verna temperies, autumnusque dilabitur, omnia currunt, labuntur ac defluunt. Homil. 15, super *1 Timot.*

38. Præsentia cuncta variantur, et mutationi obnoxia sunt, omnia migrant atque dilabuntur. *Ibid.*, homil. 48.

39. Nihil in rebus humanis stabile, nihil inconcussum: sed hominum vita imitatur mare vesaniens, quotidie parturiens naufragia. Homil. de *Avaritia*.

40. Est proprium mentis instabilitas, Dei vero sistere. Gradus 28.

41. Res hujuscæ vite, fluxæ et caducæ sunt: ac velut in calculorum ludo, nunc ad hos, nunc ad illos vicissim volvuntur. Lib. 1 *Parall.*, cap. 10.

42. Nihil æquale habet vita præter inæqualitatem: omnia enim facile commutant ac recedunt et immutantur: adeo ut certius in ventis et litteri,

in aqua scriptis, fiducia collocari possit, quam in hominum felicitate. *Ibid.*

43. Hæc ærummossæ vita, sursum deorsum fertur; ac ne unum quidem diem quidquam firmi habet. *Ibid.*

44. Transcunt omnia sæculi hojuz, nec permanent: quia omne quod venit, stare non potest. *Prose.*

45. Nihil est diu, nihil tam longum, quod non in brevi finiatur. Lib. 1, de *Synonym.*

46. Status animi tui sicut sura incertitudo est, sicut æstus maris, fumusque pertransiens. Epist. 86, ad *Alexandr. Carthas.*

47. Prosperitati annexa est tribulatio, stabilitatem variat mutabilitas, illudicit felicitati adversitas, gaudium doloris aculeus vulnerat. *Ibid.*, epist. 166, ad *Reginam quandam*.

48. Nihil potest consistere solidum, cujus est sub motu perpetuo fundamentum. *Ibid.*, epist. 177, ad *Reginam quandam*.

49. Homo semper est instabilis, etiam in statu: ignorans quandiu quolibet in loco mansurus, quando vel quo inde sit recessurus. Lib. 6, epist. 30, ad *Nicolaum*.

50. Una dies alium de fastigio detrahit, alium tollit in altum: cum nihil in eodem statu apud nos perpetuo maneat, sed cuncta variis omnifariisque mutantur vicissitudinibus. *Prose.*

51. Annon ex plebeis principes, plebei sunt ex principibus, pauperes e divitibus, e pauperibus locupletissimi, honorari ex contemptis, ex obscuris clarissimi?

52. Hæc est via rerum humanarum œclivis declivisque, incertis obnoxia casibus, quorum instabilitatem ipsum tempus veritatis amicissimum non obscuris argumentis indicat. De *somniis*.

53. Humanae res omnes nunquam in eodem statu manent. *Ibid.*

54. Nihil humanum vere stat. *Ibid.*

55. Nihil est in humanis rebus ac negotiis præter umbram auramque levissimam, sine mora prætervolantem. Lib. *Quod Deus sit immutabilis*.

56. Aurum, voluptas, gaudium, Opes, honores, prosperi, Quæcumque nos inflant mala, Fit mane, nil sunt omnia.

In *Cathermerino*, de *Hymno ad Galli cantum*.

57. Nihil stabile in humanis rebus est; verum vaporum simile est sursum sublatum, et actutum dissipatum. Super *Psal.* LXXI, vers. 9.

58. Nihil firmum et constans humana natura habet, sed inter araneorum tela facile convellitur. Super *Psal.* LXXXIX, vers. 10.

59. Nihil firmum, nihil stabile, nihil constans,

S. ISIDORUS

HISPALENS.

PETRUS

HELENS.

S. PET. MAU-

RIT. AURAS

CLIC.

PHILO JUD.

PRUDENT.

POETA.

S. THEODOR.

nihil perpetuum, ac vere existens habent ea, quae iucunda videntur in hac vita. *Prose.*

60. Non divitiæ, non gloria, non imperium, non corporis valetudo, non forma, non denique aliud quiddam; sed instabilitas et inanitas sunt, et tanquam umbra dissolvuntur. Lib. 2, super *Cant. in illud: Donec aspiret dies*, etc.

S. THOMAS
AQUINAS.

61. Instabilitas ad exteriorum sensuum et membrorum, mutabilitatem indicat affectionum, et interiorum. *De divinis moribus*, cap. *Deus immutabilis*.

SENTENTIA PAGANORUM.

CICERO.

62. Vido quam sit varia vitæ commutabilisque ratio, quam vaga volubilisque fortuna: quantas infidelitates in amicitias, quantas in periculis fuge proximorum, quantas timiditates. *Orat. 38, pro Milone*.

63. Nihil semper floret; ætas succedit ætati. *Orat. 53, Philipp.* 41.

S. NECA.

64. Omnis instabilis, et incerta felicitas est. *Lib. 1, Controv.*, controvers. 4.

65. Nunquam id certum et stabile est, cuius in motu natura est. *De Vita beata*, cap. 7.

66. Quid tam volubile est, quam fortuitorum expectatio, et corporis, rerumque corpus afficientium varietas? *Ibid.*, cap. 15.

67. Omne quod fortuito evenit, instabile est: et quo altius surrexit, vergit pronius in occasum. *De Brevi. vitæ*, cap. 17.

68. Nihil in te per totum diem quidem certi est. *In Lib. de Consolat., ad Polybium*, cap. 29.

69. Nihil non lubricum et fallax, et omni tempestate mobilis: jactantur cuncta et in contrarium transeunt, et in tanta volutatione rerum humanarum, nihil quiddam, nisi mors, certum. *Epist. 99*.

70. Maximum indicium est malæ mentis, instabilitatis fluctuatio. *Epist. 120*.

TRIMEGIST.

71. Nihil stabile, nihil fixum, nihil immobile, nec nascentium, nec coelestium, nec terrenorum. *De Volant. divina*, cui titulus. *Asclepius*, cap. 11.

VALERIUS
MAXIMUS.

72. Bona (quæ opes humanæ vocantur) affluunt subito, repente dilabuntur: nullo in loco, nulla in persona stabilibus nixa radicibus consistunt: itaque neque debent estimari, neque dici bona. *Lib. 6, dicator. memorabil.* cap. 11.

INTELLECTUS.

S. BONAV.

Etymologia. Intellectus dicitur quasi interior lectus, quia animam informat, animam tranquillat et quietat, sicut corpus in lecto pausat. *Tit. 6, Dialect.* cap. 3.

Intellectus est rerum in se vere existentium perceptio. *De Spiritu et Anima*, cap. 38.

Intellectus est rei cujuscunque invisibilis, certa et manifestata notitia. *Lib. 5, de Consid. ad Eugen. Pap.*

Definitio. Intellectus est donum Spiritus sancti, per quod anima ea quæ fidei sunt penetrat, clare cognoscit, et firmiter eis inhaeret. *Super Epist. ad Coloss.* cap. 4, art. 4.

Intellectus est cum quadam approbatione ad iudicatis inhaerere. *Part. 1, Summa, quæst. 79, art. 9.*

Intellectus (ut est donum Spiritus sancti) est quadam acuta perspectio divinarum. 2, 2, quæst. 49, art. 2.

Intellectus est lumen, quo Deus infundit animæ. 3, *Rhetor.*

SENTENTIA PATRUM.

1. Intellectus noster pretiosus thesaurus est: si terrenus intellectus fuerit, si fragilis, heretica eum tinea, et impietatis arugo consumet. *Super Psalm. cxviii, serm. 12.*

2. Sicut instrumenta artis cum non exercentur, diu hebetantur, et rubiginem contrahentia destruntur: ita et intellectus hebetatur, si torpescat desidia. *Part. 1, tit. 3, cap. 4, § 2.*

3. Abstinentia intellectum acuit. *Part. 4, tit. 4, de Temperant.*, cap. 4, § 1.

4. Sicut per luxuriam absorbetur intellectus, et per gulam hebetatur, et per iram offuscatur: ita per castitatem supra se elevatur, per abstinentiam acuitur, et per patientiam quietatur. *Part. 4, tit. 10, cap. 5, § 2.*

5. Intellectum nobis tribuit Deus, ut ejus cognita voluntate, quod bonum est, operemur. *Serm. de Vanitate mundi.*

6. Nemo recte intelligit, nisi acceperit spiritum intellectus. *Epist. 105, ad Sixtum.*

7. In homine nihil potest esse præstantius intelligentia, nec quisquam qui non intelligit, dicit; et omnis qui dicit, intelligit; et omnis qui intelligit, benefacit. *Lib. 4, de Lib. arbit.*, cap. 1.

8. Intellectus congruit mundis corde, tanquam purgato oculo, quo cerni possit quod corporeus oculus non vidit. *De serm. Dom. in monte*, lib. 1.

9. Intelligere magna et honesta, vel etiam divina, beatissimum est. *Prose.*

10. Intelligere autem superfua, nihil nocet, sed forlasse discere nocet, cum tempus necessarium occupatur.

11. Non intelligere vero noxia, sed facere ut pati miserum est. *De utilit. credendi*, cap. 11.

12. Quod intelligimus, debemus rationi; quod

S. ANTONIUS.

S. BERNARD.

DIONYSIUS
CARTESIUS.S. THOMAS
AQUINAS.

ARISTOTEL.

S. AMBROS.

S. ANTONIUS.

S. ANTONIUS
ABBAS.

S. AUGUST.

credimus, auctoritati: quod opinamur, errori. *De utilit. credendi*, cap. 11.

13. Intellectus spiritualis, credentem salvum facit, et ubi non intelligitur, tenebræ ignorantis sunt. *Super Psalm. xxxiii, concion. 1.*

14. Prævolat intellectus, et tarde sequitur, et aliquando non sequitur humanus atque infirmus affectus. *Super Psalm. cxviii, conc. 8.*

15. Animam habere et intellectum non habere, hoc est, non secundum eum vivere, bestialis est vita: est enim in nobis quiddam bestiale, quo in carne vivimus, sed intellectu regendum est. *Prose.*

16. Motus animæ secundum carnem, se movens, et in deliciis carnales immoderate diffuere cupientis, regit intellectus.

17. Cum aetor ordinata vita est, intellectus animam regit, ad ipsam animam pertinens: non enim aliquid aliud est quam anima, sed aliquid animæ est intellectus. *Tract. 15, super Evang. Joan.*

18. Intellectus merces est fidei; ergo noli quærere intelligere ut credas, sed crede ut intelligas. *Ibid.*, tract. 29, cap. vii.

19. Quæcunque intelligimus, intellectu intelligimus, et ipsum intellectum, unde nisi intellectu non intelligimus. *Ibid.*, tract. 47, cap. x.

20. Fides meritum est, intellectus præmium. *Ibid.*, tract. 48, cap. x.

21. Intellectus purus et simplex, incedens rapido volatu, ad ipsum pervenit Conditorum angelorum, et animarum, et omnium rerum. *In Media.*, cap. 27.

22. Non potest dici solus intellectus, nisi operante memoria, voluntate et intellectu. *De Verbis Dom.* serm. 63.

23. Omnis anima nullo corporis sensu, sed solo intellectu percipi potest. *De duob. animab.* cap. 2.

24. Intellectus colligimus, ad quæ sensus nostri penetrare non possunt. *De decem Categor.* cap. 5.

25. Sensu corporis quæcunque attingimus, forinsecus nobis offeruntur: quod autem intellectu capitur, intus apud animam est. *De utilit. cred.*, cap. 13.

26. Intellectui fides aditum aperit, infidelitas claudit. *Epist. 3.*

27. Quoad parvus et infirmus est intellectus hominis, divina debet credere veritati. *Epist. 46, quæst. 2.*

28. Nihil salubrius fides credit, quia nihil verius intellectus invenit. *Epist. 105.*

29. Ora fortiter, ut det tibi Deus intellectum. *Epist. 222.*

30. Apud Deum purus intellectus est, sine stre-

Tom. II.

pitru et diversitate linguarum. *Lib. 1, de Genesi contra Manich.* cap. 9.

31. Non distas a pecore, nisi intellectu. *Tract. 3, super Joan.*

32. Intellectus animam regit. *Ibid.*, tract. 15.

33. Aliquando sermo defleat, ubi etiam intellectus proficit. *Ibid.*, tract. 19.

34. Gradus pietatis est fides, fidei fructus intellectus. *Ibid.*, tract. 22.

35. Oculus carnis alia videt, se non potest, intellectus autem et alia intelligit, et seipsum. *Ibid.*, tract. 47.

36. Justitia ad fidem, ad sapientiam vero intelligentia pertinet. *Lib. 22, contra Faust.*, cap. 53.

37. Erroris præoccupatio impedit veritatis intelligentiam. *Lib. 2, de Nuptiis*, cap. 23.

38. Verius sunt quæ intelliguntur, quam ea quæ sentiuntur. *De duobus animab.* cap. 2.

39. Omnis qui dicit, intelligit, et omnis qui intelligit, bene facit. *Lib. 1, de Lib. arb.*, cap. 4.

40. Lædatur qui intelligit, patienter ferat qui non intelligit: quod non intelligit ferat, et ut intelligat differat. *Homil. 32, ex Quinq. Homil.*, cap. 6.

41. Intelligebas heri modicum, intelligis hodie amplius, intelliges cras multo amplius. *Tract. 44, super Joan.*

42. Noli quærere intelligere ut credas, sed crede ut intelligas. *Ibid.*, tract. 29.

43. Qui male intelligit, non intelligit. *Ibid.*, tract. 97.

44. Quod intelligo, id etiam credo: at non omne quod credo, etiam intelligo; omne autem quod intelligo, scio, non omne quod credo. *De Magistro*, cap. 2.

45. Quiddam intelligibile non est, intelligi non potest. *Epist. 208.*

46. Bonum intellectum habet, qui quod recte intelligit, facit. *In suis Proverb.*, verbo *Bonum*.

47. Duo sunt, quæ in nobis purganda sunt, intellectus et affectus: intellectus ut moverit, affectus ut velit. *Serm. 3, Ascens.*

48. Affectu intellectui, et intellecta affectui repugnante, vita infernalis est. *Serm. 6, de Ascens.* 49. Animæ nostræ oculus, intelligentia est. *Serm. 5, Assumpt.* B. M.

50. Intellectus est fructus fidei. *Epist. 18, ad Petrum Cardinal.*

51. Intellectus rationi innititur. *Lib. 5, de Consid. ad Eugen. Pap.*

52. Intellectus si signata fidei tentet irrumpere reputatur effractor et scrutator majestatis. *Ibid.*

53. Verus intellectus certam habet non modo veritatem, sed et notitiam veritatis. *Ibid.*

V. BEDA.

S. BERNARD.

48. Consuesce teipsum semper respicere ad Deum. *Ibid.*, sent. 425.
Vide etiam tit. *Actio*, sent. 75; *Devotio*, sent. 29; *Evagatio mentis*, sent. 23, 38; *Finis*, sent. 20, 24; *Misericordia*, sent. 97.

INTERCESSIO.

SENTENTIE PATRUM.

- S. AMERCS. 1. Quo major est, eo majora sunt querenda suffragia. Lib. 1, de *Pœnit.*, cap. 8.
2. Sanctorum quo majora merita, eo tutiora sunt patrocinia. Lib. 40, Epist. 85, ad *Sororem suam*.
3. Licet universi Sancti omnibus suis intercessionibus prosint, specialiter illi tamen pro nobis interveniunt, qui et supplicia pertulere pro nobis. Serm. 77.
4. Apud domesticos Dei tantum intercessionis promereri quantum venerationis impenderis. Serm. 93.
5. Non claudunt locis, quod diffanditur meritis: invocasti: ubique te exaudivit ille, qui honoratur in Martyre. *Ibid.*
6. Magnus Dominus, qui aliorum merito, ignoscit aliis: et dum alios probat, aliis relaxat errata. *Prose.*
7. Cur apud te homo collega non valeat, cum apud Deum servus, et interveniendi meritum, et jus habeat impetrandi?
8. Disce qui judicas ignoscere, disce qui æger es impetrare: si gravium peccatorum distidias veniam, adhibe peccatores, adhibe Ecclesiam, que pro te precetur, cuius contemplatione, quod tibi Dominus negare posset, ignoscit. Lib. 5, super *Luc.*, cap. 5, in illud: *Quorum fidem ut vultis, etc.*
9. Multi minimi dum congregantur unanimes, sunt magni: et multorum preces impossibile est ut non impetrent. Super *Epist. ad Rom.*, cap. xv.
10. Si pro te roges tantum, pro te solus rogabis: si pro omnibus roges, omnes pro te rogabunt. Lib. 1, de *Cain et Abel*, cap. 9.
S. AUGUST. 11. De quocunque pessimo in hac vita constituto non est desperandum, nec pro illo imprudenter oratur, de quo non desperatur. Lib. *Retract.*, cap. 19.
12. A familia Christi oratum est pro Petro, oratum est pro Paulo; et nos in ejus familia esse gaudemus, et incomparabiliter plusquam Petrus et Paulus orationum fratrum auxilii indigemus. Ep. 121, ad *Probrum*, cap. 46.
13. Sum verecundior cum pro aliis intercedo, cum vero pro teipso, tanto liberior, quanto ami-

INTERCESSIO.

- dior; quia tanto amior, quanto fidelior. Epist. 52, ad *Macedoniam*.
14. Officium Sacerdotii est, intervenire pro reis. Epist. 54 ad *Macedonium*.
15. Ideo compellimur humani generis charitate intervenire pro reis, ne istam vitam se finiant per supplicium, ut ea finita non possint finire supplicium. *Ibid.*
16. Tanto sunt intercedendum, et precantium beneficia gratiora, quanto peccantium justiora supplicia. *Ibid.*
17. Hoc Deus bonum judicavit, ut orationibus humilium dignaretur salutem prestare sublimium. In *Enchirid.* cap. 103.
18. Sancti nobis favent et nos adjuvant. *De Civit. Dei*, lib. 10, cap. 25.
19. Non sane parum fructuosa invenitur memoria Sanctorum, cum eorum intercessione juvatur infirmitas nostra. Serm. 2, de *Omnibus Sanctis*.
20. Sanctus, qui potens in terra fuit, potentior est in cœlis: si dum hic viveret, misertus est peccatoribus et oravit pro eis; nunc tanto amplius, quanto verius agnoscit miserias nostras, orat pro nobis Patrem. *Prose.*
21. Beata enim illa patris charitatem Sanctorum non immutat, sed augmentat.
22. Neque quia sanctus impassibilis omnino, ideo et impassibilis factus est: sed nunc potentius induit sibi viscera misericordie, cum ante fontem misericordie existit. Serm. 155, *Vigil. sanct. Petri et Pauli*.
23. Habet usus vivorum fidelium, ut Sanctos qui jam ab hac vita decesserunt, pro se Dominum orare rogent. Super *Psal. 134*.
24. Irrita pro se reddit vola supplicium, quisquis non reliquerit consortia peccatorum. Super *Psal. iv*.
25. Plus valet unus Sanctus orando, quam innumeri peccatores preliando. Super *Nova.*, cap. xxxi.
26. Qui mundi voluptate superatur, Sanctorum suffragiis et fratris orationibus indiget. Super *1. Reg.*, cap. 3.
27. Tempus intercessionibus, non solum cedere nos, sed etiam delectari oportet. *Ibid.*, cap. 25.
28. Frustra quis pro illo orat, qui fratri debitam charitatem negat. Super *Ecclesiastic.*, cap. 28, in illud: *Quis exorabit?* etc.
29. Quisquis pro aliis intercedere nititur, sibi potius ex ipsa charitate suffragatur. Lib. 35 *Moral.*, cap. 8, super illud *Job 42: Suscepit Dominus faciem Job*.
30. Si homo apud hominem de quo minime

INTERCESSIO.

INTERCESSIO.

- presumit, fieri intercessor erubescit: qua mente apud Deum intercessionis locum pro populo arripit, qui familiarem se ejus gratia esse pro vita merita nescit? In *Pastor.*, part. 1, cap. 2.
31. Ne is, quem crimen depravat proprium, intercessor fieri appetat pro culpis aliorum. *Ibid.*
32. Cum is, qui displicet, ad intercedendum mittitur, irati animus ad deteriora provocatur. *Ibid.*
33. Ante probandus est, qui populi intercessor assumitur. Lib. 7, ex *Registro*, indict. 2, epist. 110, ad *Syagrium*, cap. 110.
34. Tanto potentius pro semetipso exandiri meretur, quanto devote pro aliis intercedit. Lib. 35 *Moral.*, cap. 7.
35. Qui indignum Deo se fecit, dignum intercessorem exigit: ut alienis precibus expietur, qui propriis mundari non posse cognoscitur. Lib. 2, in *1. Reg.*, cap. iii, super illud: *Ut cretur pro eo*.
36. Habens loquendi locum apud divitem, damnationem pro retento talento timeat, si cum valet non apud eum pro pauperibus intercedit. Homil. 9, super *Evang.*
37. Sancti liquido novimus, quia cum is qui displicet ad intercedendum mittitur, irati animus ad deteriora provocatur. Part. 1, *Pastoralis*, cap. 2.
38. Si Apostoli et Martyres adhuc in corpore constituti possunt orare pro ceteris, quando pro se adhuc debent esse solliciti, quanto magis post coronas, victorias, et triumphos? Epist. 6, *advers. Vigilant.*
39. Sanctos adjutores tuos in afflictione non invenies, quos habere socios in prosperitate noluit. Super *Job*, cap. v.
40. Janua cœli, est sanctorum suffragia. Super *Psal. 77*.
41. Hæc est efficacissima apud Deum intercessio, scilicet miseriarum ostensio. Super *Prov.*, cap. 16.
42. Ubi misericordia non habet locum, nec intercessio valet. Homil. 52, super *Math. Oper. imperfect.*
43. Quando quod ex nobis est simul afferimus, et accedit intercessio Sanctorum, plurimum nobis confert. *Prose.*
44. Quod si ipsi negligentibus simus, et spem in illis solis collocemus nostre salutis, nihil amplius nobis prodest: non quod infirmi sint justi, sed quia propter nostram desidiam, nos ipsos perdimus.
45. Et ut discas, quod quando negligentibus simus, etiamsi justi sint, qui pro nobis orant,

- etiamsi Prophete nulla nobis inde flet utilitas.
46. Illi enim suam virtutem et per hoc demonstrant, nobis autem nulla erit utilitas propter mores nostros.
47. Id scientes dilecti, confugiamus ad Sanctorum preces, et oremus ut pro nobis intercedant: sed non illorum precibus tantum confidamus sed et ipsi nostra, ut oportet, dispensemus recte, et ad meliora semper convertamur.
48. Peccatorum maculas purgemus, atque sic Sanctorum precibus nos commendemus. Homil. 44, super *Gen.*
49. Habent vim pro nobis, et quidem maximam, orationes supplicationesque Sanctorum; sed tunc cum nos ponitiam egerimus, et meliores reddemur. Homil. 5, super *Math. Oper. imperf.*
50. Non oportet nos totum Sanctorum orationibus committimus, otiosos esse: nam plurimum potest et magna est precatio, que pro nobis fit, sed quando et nos cooperamur. Homil. 5, super *II. Thes.*
51. Qui pro inimicis orat, pro se magis, quam pro illis orare cognoscitur. Homil. 6, super *1. Tim.*
52. Quanto plus intercesserimus pro inimicis nostris, tanto gloriosius Sancti Dei intercedent pro nobis. In cap. 4, *Regul. S. Bened.*, verbo *Illam*.
53. Omnino Sanctorum patrocinis indigemus, eorum precibus quos elegit Christus, commendat gratis, suscepit et gloria. Serm. de *S. Bartholom.*
54. Nemo sane est, quamvis sanctus, quamvis sit justus, qui Sanctorum non indigeat patrocinio. Serm. de *S. Marco*.
55. Nequaquam humani generis iniquitates tam æquanimiter sustineret Omnipotens, si non Sanctorum intercessionibus flecteretur. *De Obedient.*, cap. 24.
56. De sanctorum Petri et Pauli meritis et virtutibus, nihil diversum, nihilque debemus sentire discretum: quia illos et electo pares, et labor similes, et fluitis fecit æquales. Serm. 4, in *Natali sanctorum Petri et Pauli*.
57. Sicut et nos experti sumus, et nostri probare majores credimus atque confidimus inter omnes labores istius vite, ad obtinendam misericordiam Dei, semper nos specialium patronorum orationibus adjuvandos. *Ibid.*
58. Nihil confert precatio justi cum is cui necessaria est, magis delectatur peccatis, quam virtutibus. Centur. 3, de *Vir. et civi.*, cap. 81.
59. Tunc vere erimus de tua charitate felices,

JOAN. TRITH.

S. LAURENT. JUSTIN.

S. LEO I.

S. MAXIMUS MART.

S. PAULIN.

- si obtineas ne simus a tua charitate dissimiles. *Epist. ad Florentium, episc.*
- PET. BLES. 60. Singulare est Beatæ Virginis auxilium, et quasi e quodam sublimi fastigio pro nobis intercedit. *Serm. 23, de S. Maria Magdal.*
61. Male pro aliis se constituit intercessorem, qui in seipso iudicem offendere non timuit. *Prosec.*
62. Temerrimus est, qui patronum in eo negotio se exhibet, in quo et ipse patrono indiget. *Ibid., serm. 33.*
- SALVIANUS. 63. Si quis pro inimico intercedere se cogit, facit tamen ore non mente: prestat quidem vocis officium, sed animi non mutat affectum: ac per hoc, etiamsi pro adversario suo orare se cogit; loquitur, non precatur. *Lib. 3, de Gubern. Dei.*
- S. THOMAS AQUINAS. 64. Quanto Sancti, qui sunt in patria, sunt perfectioris charitatis, tanto magis orant pro viatoribus, qui orationibus iuvari possunt. *Lib. 2, 2, quest. 83, art. 2.*
- THOMAS A KEMPIS. 65. Melius est sanctos devotis precibus et lacrymis exorare, et eorum gloriosa suffragia humili mente implorare, quam eorum secreta vana inquisitione perscrutari. *Lib. 3, de Imit. Chr., cap. 58, sect. 7.*
66. Melior est unius Sancti oratio, quam omnium secularium amicorum visitatio. *De discipul. Claustr., cap. 15.*
- S. VALER. EPISC. 67. Occurendum est semper Dei amicis, et incessabiliter supplicandum, ut sancto intercessionis possimus obtinere suffragium: quis apud justum iudicem locus erit venie, si amicis Regis nescias supplicare? *Homil. 15.*
68. Studiosè expetenda sunt suffragia patronorum, quibus solis datum est irascentis Domini animos nosse mollire, et iracundiam temperare: in magna domo post dominum, secundus est semper gradus amicorum. *Prosec.*
69. Soli sunt, per quos apud Dominum et suggerendi liber locus, et impetrandi facilis præbeatur accessus.
70. Peculiari itaque veneratione excolenda nobis est memoria Sanctorum, ut janam salutis aperiant, et in notitiam Domini desideria nostræ pervenire faciant servituti.
71. Magna securitatis est portio, in rebus asperis de domo regis habuisse suffragium: nam decrevit quodammodo invidia criminis, ubi reus ad amicitias regalis familie coepert pertinere.
72. Ita sine periculo homo vitam transigit, si sit qui apud Dominum negligentiam peccatoris excuset.
73. Nemo est, qui non opus sit potentioris

(etiam in maxima securitate) suffragium: nam quamvis aliquos in hoc numero fides probata sanctificet; opus tamen est; ut sit qui ipsam fidem Domino supplici intercessione commendat.

74. Nec enim tam fortem invenias, ut non egeat auxilio fortioris.

75. Sicut bene sub scuto militatur, ita tuto testibus sub patrono res agitur.

76. Ubi quamvis imminet poena, si sit qui intercedat, non dubie obnoxia legibus donatur injuria.

77. Quis modus potest esse mortis, si cum iudex sententia feriat, non sit qui reo supplicii intercessione subveniat? *Ibid., homil. 15.*

SENTENTIE PAGANORUM.

78. Multi precati non carerunt ope animarum a corporibus ad mundum alium reversarum. *Lib. 4, Theolog., cap. 4.*
79. Ad divos adempto casta, pietatem adhibent; qui secus facit, Deus ipse vindex erit. *Lib. 2, de Lepina.*
80. Intercessor rei male, salutaris civis est. *Ibid., lib. 3.*
81. Boni viri adjuvare nos possunt; non tantum qui sunt, sed et qui fuerunt. *Epist. 52.*
82. Qui hominum curam gerit, et orat Deum pro eis, iste vero a Deo esse putandus est. *Sent. 358.*
83. Cultoris Dei est, orare Deum pro salute hominum. *Ibid., sent. 360.*
- Vide etiam tit. *Civitas, sent. 61; Martyrium, sent. 32; Multitudo, sent. 17; Sacerdos, sent. 49.*

INTERROGATIO.

Definitio. Interrogatio est aliquid scire velle, quod nesciebatur. *Super Psalm. II, vers. 1.*

SENTENTIE PATRUM.

4. Est humani affectus hæc consuetudo, ut interrogemur sæpissime quod videmus. *Lib. 9, epist. 76, ad Studium.*
2. Versula interrogatio, arguta responsio. *Lib. 8, super Luc., cap. xviii, in illud: Interrogavit eum quidam princeps.*
3. Deus cor interrogat, non manum. *Homil. 9, ex Quinquaginta Homil.*
4. Arbitror non iudicem fieri eum, qui rogatur ut interroget aliquem, et quod ei responsum fuerit rescribere dignetur. *Epist. 169.*
5. Interrogamus aliquando quod nescimus, audire volentes ut discamus: aliquando interrogamus quod scimus, scire volentes utrum et ille

- sciat quem interrogamus. *Tract. 24, super Joannem.*
6. Inter percontationem et interrogationem hoc veteres interesse dixerunt, quod ad percontationem multe responderi possunt; ad interrogationem vero aut non, aut etiam. *Lib. 3, de Doctr. Christ., cap. 3.*
7. Interrogatio ignorantiam habet. *De quinque hæres., cap. 4.*
8. Hæretici inquisitionibus non intendunt veritatem assequi, sed victores videri. *Super Job, cap. vi.*
9. Interrogat Christus, quid scriptum est? ut ex suis responsis justificetur vel damnetur. *Super Luc., cap. x, in illud: In lege quid scriptum est?*
10. Quare Christus, qui scrutator est cordium, nihilque ignorat, interrogat? non hoc facit ut dicat sicut nos, sed ut doceat et manifestet aliorum fidem. *Super Joann., cap. 21.*
11. Nihil est quod responderi valeat aperta rationi. *Lib. 3 Dialogi, cap. 15, verbo Nihil.*
12. Sicut ignorantia unius aliquando multis obesse solet: sic unius interrogatio, multis profdesse. *Serm. in Octava Pent.*
13. Si quid ignoras, si quid de Scripturis dubitas, interroga eum quem vita commendat, excusat setas, fama non reprobat. *Epist. 22, ad Eustoch.*
14. Tribus modis interrogat nos Deus: præmulatione præcepti, injectione flagelli, revelatione secreti. *Lib. 3 Miscellan., codic. 2, tit. 73.*
15. Tribus modis interrogat nos Deus: flagello, præcepto, exemplo. Prima interrogationi, respondetur per patientiam; secunde, per obedientiam; tertie, per sapientiam. *Super Job, cap. 38.*
16. Interrogatio facta per Numquid, supponit frequenter negativam: facta autem per Nonne, supponit affirmativam. *Super Psalm. LXXVI.*
17. Non aliud desideras tuis interrogationibus scire, quam quod necessarium est scire: neque nimis etiam de necessariis inquiras, aut subtilius quam valeat. *Super Ecclesiasten, cap. vii.*
18. Ubi misericordia flagitur, interrogatio cessat. *Homil. 2, super Psalm. L.*
19. Hypercita simplicissimus est interrogator, sed malignantissimus insidiator. *Homil. 42, super Matth. Oper. imperf.*
20. Interrogantibus quocunque proposito, prius rationem exponamus, postea auctoritatem: ut ratione quidem eos placeamus, auctoritate confirmemus. Quoniam calumniatores convincere oportet, interrogatos autem docere. *Homil. 42, super Matth. Oper. imperf.*
21. Non meretur audire veritatem, qui fraudu-

lenter interrogat. *Super. Prolog. Regul. S. Benedicti, cap. 2, text. 16.*

22. Tace usquequo interrogeris, non loquaris nisi interrogatus, interrogatio os tuum aperiat. *Lib. 2, de Synon., cap. 8.*

23. Interroga libenter, et audi tacens verba Sanctorum. *Lib. de Imit. Christi, cap. 5, sect. 2.*

SENTENTIE PAGANORUM.

24. Facilius est interrogare, quam respondere. *Lib. 1, de Republ.*
25. Solent testes in reos, non in damnatos interrogari. *Lib. 1, epist. 5 ad Vocatum Romanum.*
26. Ego ne interrogare quidem fas puto, de quo pronuntiatum est. *Ibid.*
27. Requiranti facile responde, contententifacile code. *De Quatuor virt.*

INVENIRE.

SENTENTIE PATRUM.

1. Nemo invenit, nisi qui ante quesierit. *Lib. 8, super Luc., cap. xii, in illud: Cui simile astimabo? etc.*
2. Anima avertens se a luce justitiæ, quanto magis querit quod inveniat contra justitiam, tanto plus a luce repellitur, et in tenebrosa demergitur. *Super Psalm. LXXIII, vers. 6: Scrutasti sunt iniquitates, etc.*
3. Quod difficilius queritur, solet dulcius inveniri. *Super Psalm. ciii.*
4. Deus difficile invenitur ubi sit, sed multo difficilior ubi non sit. *De Spicula, cap. 32.*
5. Quicumque aliquid inveniarit, ei qui perdidit sine ulla dilatione restituit. *Homil. 9, ex quinquaginta homil.*
6. Quicumque rem cujuscunque invenierit, tanquam alienam cito restituit: qua sine dubio si ipse et perdidisset, hoc sibi de alio fieri voluisset. *Ibid.*
7. Si quis inveniat in via alienum sacculum solidorum, delet reddere; sed nescit cui: se excusat ignorantia, si non deminuat avaritia. *Ibid.*
8. Si quid invenisti et non reddidisti, rapisti: quantum potuisti fecisti; quia plus non invenisti, ideo plus non rapuisti. *Prosec.*
9. Qui alienum invenisse negat, si posset et tolleret: si non tollis, timor te cohibet, non bonum facis, sed malum motus. Deus cor interrogat, non manum. *Ibid.*
10. Errat omnis qui semper querit, nec invenit. *Lib. 1, contra Academicos, cap. 4.*

S. ISIDORUS HISPAL.

THOMAS A KEMPIS.

PLATO.

CENECA.

S. AMBROS.

S. AUGUST.

CASSIODOR.

S. AMBROS.

S. AUGUST.

S. JOANNES CHRYSOST.

JOAN. TRITH.